

อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

การทำผิดกฎหมายค่าหุ้นด้วยการบอกข้อมูลลับของบริษัทแก่พรรคพวกตัวเองดังที่เรียกว่า inside information นั้นเกิดขึ้นมานานและเกือบทลาดในหลายประเทศ แต่จับมาลงโทษกันไม่ค่อยได้ จนเมื่อปลายปี 2009 ทางการสหรัฐอเมริกาได้จับผู้ต้องหารายยักษ์ในรอบ 20 ปีอย่างมีหลักฐานแน่นหนาจนไม่น่าจะรอดอย่างน่าสนใจ

การจับครั้งนี้เป็นข่าวดังไปทั่วโลก เพราะผู้ที่ถูกจับคือนาย Raj Rajaratnam (RR) มหาเศรษฐีสองสัญชาติอเมริกันและศรีลังกา RR มีการศึกษาดีมากแต่ดูเหมือนจะใช้โอกาสการศึกษาไปในทางคดโกงและเอาเปรียบคนอื่น

RR เป็นชาวมหิพินศรีลังกา ปัจจุบันอายุ 52 ปี จบปริญญาตรีจาก University of Sussex ในอังกฤษ และจบ M.B.A. จาก Wharton School of The University of Pennsylvania ในปี 1983 นิตยสาร Forbes จัดลำดับเขาเป็นคนอเมริกันที่รวยอันดับ 236 ด้วยสินทรัพย์สุทธิประมาณ 1,800 ล้านดอลลาร์ (63,000 ล้านบาท) ในปี 2009 เขานับเป็นคนที่เกิดในศรีลังกาที่รวยที่สุดในโลก

เหตุที่เขารวยอย่างน่ากลัวเช่นนี้ได้ เพราะเขาเป็นผู้จัดการกองทุนที่เรียกว่า Hedge Fund และเป็นผู้ก่อตั้ง Galleon Group (Galleon เป็นชื่อของเรือเดินทะเลขนาดใหญ่ระหว่างศตวรรษที่ 16 และ 18 ในยุโรป) ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทจัดการ Hedge Fund ที่ใหญ่แห่งหนึ่งของโลก

Hedge Fund ก็คือกองทุนเพื่อลงทุนในกิจการต่างๆ โดยนักลงทุนที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว “ลงขัน” กัน และเอาเงินไปประกอบธุรกรรมการเงินและลงทุนในหุ้นของกิจการทั่วโลก ผลตอบแทนของกองทุนก็คือราคาหุ้นที่เพิ่มสูงขึ้นจากตอนซื้อครั้งแรก เงินปันผลจากกิจการทั้งหลายที่กองทุนถือหุ้น ผลตอบแทนจากการเก็งกำไรค่าเงิน ฯลฯ

Hedge Fund ของ RR ในปี 2008 มีมูลค่าสุทธิสูงถึง 7,000 ล้านดอลลาร์ ผู้จัดการกองทุนก็รวยตามมูลค่ากองทุนไปด้วย เนื่องจากได้รับผลตอบแทนใน 2 ลักษณะ คือจาก Management Fee (ค่าธรรมเนียมจัดการ) โดยเรียกเก็บระหว่าง 2 ถึง 20% (มาตรฐานคือ 2%) ของ Net Asset Value (มูลค่าสินทรัพย์สุทธิของกองทุน) ต่อปี และ Performance Fee (ค่าธรรมเนียมจากผลงาน) ซึ่งเรียกเก็บ 20% ของกำไรของกองทุน

เมื่อโครงสร้างแรงจูงใจเป็นเช่นนี้และมูลค่าสุทธิสูงถึง 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ RR จะไม่รวยอย่างน่าเกลียดได้อย่างไร และจะไม่พยายามทุกวิถีทางเพื่อเพิ่มมูลค่าของกองทุนและเพิ่มกำไรของกองทุนได้อย่างไร

RR เริ่มทำงานในธนาคารชั้นนำ ต่อด้วยงานวิจัยในบริษัท Hi-Tech ตามด้วยงานในวาณิชธนกิจ (Investment Banker) ที่บริษัท

จับคดี‘ข้อมูลภายใน’ให้ยุ่งหมัด

Needham & Co. ในฐานะนักวิเคราะห์ในปี 1985 ในปี 1991 เมื่ออายุได้ 34 ปี ก็เป็นประธานกรรมการ และจัดตั้ง Hedge Fund ขึ้นในปี 1992 ต่อมาเขาแยกมาตั้งบริษัทเองและตั้ง Hedge Fund ที่มีชื่อว่า Galleon

RR บริจาคเงินให้การเมืองอเมริกันรวมนับแสนเหรียญ และบริจาคให้โอบามาตอนแข่งขันเป็นประธานาธิบดีเกือบแสนเหรียญ นอกจากนี้ บริจาคให้องค์กรกุศลกว่า 20 ล้านเหรียญในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

รายการบริจาคที่อื้อฉาวและไม่เปิดเผย ก็คือการบริจาคเงินนับล้านๆ เหรียญให้กลุ่ม LTTE หรือ Tamil Tigers ตลอดเวลาหลายปีที่มีการสู้รบกับฝ่ายรัฐบาลศรีลังกา (กลุ่มกบฏมหิพแบ่งแยกดินแดนในศรีลังกา ซึ่งถูกปราบไปเหี้ยนแล้วอย่างทาร์นในปี 2009)

สิ่งที่ทำให้ RR จบเห่โดยการปราบของทางการสหรัฐก็คือ มีค่าให้การพาดพิงมาถึงเขามาเป็นเวลาหลายปีว่ารัวรวยจากการได้รับ “ข้อมูลภายใน” จากหลายบริษัท (เช่น จะรวมบริษัท มีการเพิ่มทุน รู้ว่ากำไรของบริษัทสูงกว่าปกติก่อนประกาศ ฯลฯ) จนทำให้เขาไปซื้อหุ้นไว้ก่อนในกรณีที่มีทางโน้มน้าวราคาหุ้นจะสูงขึ้น และรีบขายหุ้นในกรณีตรงกันข้าม

ทีมอัยการ FBI และหนายความจาก SEC (Securities and Exchange Commission) องค์กรผู้รับผิดชอบโดยตรงในการกระทำผิดกฎหมายค่าหลักทรัพย์) รวมมือกันวางแผน “จับผิด” ผู้ร่วมมือกับ RR ก่อน จากนั้น ก็บังคับให้ยอมเป็น “สาย” แลกกับโทษที่ลดลงเมื่อทำอย่างนี้ไปที่ละคนก็มีการพาดพิงถึงคนมากขึ้น หลักฐานก็พอกพูนขึ้นจากการขออนุมัติศาลดักฟังโทรศัพท์คนที่เกี่ยวข้องพร้อมกับบังคับให้ “สาย” โทรไปหา RR และคนอื่นๆ ให้พูดเพื่อมัดตัวให้แน่นเข้า แอบทำอยู่ 3-4 ปี จนในที่สุด ก็ตัดสินใจจับ RR เพราะข่าวเริ่มรั่วว่าเพื่อนร่วมมือกันหาเงินหลายคนได้กลายเป็น “สาย” ให้ทางการ เมื่อ RR ซื้อตัวเครื่องบินจะไปลอนดอน ทางกรก็จับก่อนเดินทางหนึ่งวัน

วิธีการ “จับผิด” ก็เริ่มจากตรวจเอกสารนับล้านๆ แผ่นที่ RR ยอมยื่นให้ทางการ นับแต่ปี 2007 เมื่อค้นดูอย่างละเอียดและบบานนั้นก็ไปพบข้อความที่เครือข่ายส่งถึง RR โดยบอกว่า

อย่าเพิ่งซื้อหุ้นตัวนี้ จะขอฟังคำแนะนำจากอีกคนก่อน เมื่อคนส่งข้อความนั้นเผชิญหน้ากับทางการก็สารภาพและยอมร่วมมือเป็น “สาย” ให้แต่โดยดี วิธีการนี้ทำให้วงจรตด RR หนักเข้าทุกๆ ที่เพราะพรรคพวกกลัวติดคุกยาวมากกว่าถูกกันด่าว่าทรยศเพื่อน

บริษัทที่ทำให้กองทุนของ RR ได้กำไรนับล้านๆ เหรียญต่อครั้งมีตั้งแต่ Intel/Hilton Hotel/Google/IBM/Akamai Technologies ฯลฯ เครือข่ายหลักของ RR ส่วนใหญ่คือ คนอินเดียในหลากหลายธุรกิจไฮเทค และคนที่มีความคุ้นเคยสัมพันธ์เป็นส่วนตัวแบบเครือญาติหรือแบบมีบุญคุณกันตามธรรมเนียมเอเชีย

ตัวละครแต่ละตัวที่ให้อข้อมูลลับมีวงสังคมที่กว้างขวางในอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อแสวงหาข้อมูลเหล่านี้ที่มีได้เป็นสาธารณะ การได้ “ข้อมูลภายใน” เป็นพิเศษที่คนอื่นไม่รู้ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่เสมอหน้า จนอาจนำไปสู่การฉ้อฉลที่กว้างขวางได้ ดังนั้น การให้ “ข้อมูลภายใน” ของบริษัทแก่บางคนจึงผิดกฎหมายอย่างเป็นสากล

อย่างไรก็ดี การลงโทษคดี “ข้อมูลภายใน” นั้นทำได้ยาก เพราะถึงแม้จะพิสูจน์ได้ว่ามีการแอบให้ “ข้อมูลภายใน” จริง แต่ก็ต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า “ข้อมูลภายใน” อันเป็นลับนั้นสำคัญพอที่จะส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นได้ด้วย

ผู้ร้ายส่วนใหญ่ในเรื่องนี้เป็นคนเอเชียอย่างน่าเอาปับคลุมหัว แต่หากมองไปอีกฝั่งคือทางการสหรัฐแล้ว ตัวละครสำคัญตัวหนึ่งที่กำลังเป็นพระเอกเพราะก๊าดไม่ปล่อยในคดี

น้ำจิ้มอาหารสมอง

We make ourselves rich by making our wants few.

เราทำให้ตัวเราเองรวยได้ด้วยการทำให้มีความต้องการแต่น้อย

Henry David Thoreau

นักคิด-นักเขียนคนสำคัญของโลก ค.ศ.1807-1862)

แบบนี้มาแล้วหลายคดีและเป็นคนที่ลือกล่าวขวัญถึงกันมากก็คือ B.J. Kang ผู้เป็น FBI อเมริกันเชื้อชาติเกาหลี อย่างนี้ก็พอรู้หน้าชาวเอเชียไว้ได้บ้างกระมัง

การเป็นคนเลว มิได้ถูกผูกขาดโดยเชื้อชาติหรือสัญชาติหรือพื้นฐานการศึกษา ใน Wall Street หรือวงการเงินใหญ่ของโลกเองก็มีการทำผิดกฎหมายในเรื่อง “ข้อมูลภายใน” กันอยู่ไม่น้อย หลายรายกำลังถูกจับตามอง เข้าใจว่า จะมีการกวาดล้างครั้งใหญ่อีก กลุ่ม Galleon นี้คงเคยชินกับการทำผิดกฎหมายบ่อยๆ จนรู้สึกชะล่าใจ และในที่สุด ก็พลาดท่าจนได้

สิ่งชั่วร้ายที่สุดของการกระทำสิ่งไม่ดีก็คือความคุ้นเคยกับมันจนเคยชินและรู้สึกว่าสิ่งที่กระทำเหล่านั้นมิได้เลวหรือผิดอะไรนักหนา จุดเปลี่ยนของความรู้สึกนี้เป็นเรื่องน่ากลัวอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ทุกคน ●

เครื่องเคียงอาหารสมอง

มีหนังสือใหม่เล่มหนึ่งที่เพิ่งวางตลาด คาดกันว่าจะทำเงินได้ไม่น้อย ถึงแม้คนเขียนจะเป็นเพียงคนแอฟริกันซีกุ ยากจนอยู่ในสลัม เป็นเพียงหัวโจกทีมฟุตบอลในสลัมของเมือง Nairobi ประเทศ Kenya อย่างไม่มีอะไรน่าสนใจมากมายเลย แต่สิ่งที่ทำให้หนังสือเล่มนี้ขายดีก็คือนามสกุลของผู้เขียนซึ่งได้แก่ Obama

George Obama เขียนหนังสือชื่อ Obama's Memoir (เขียนร่วมกับ Damien Lewis) เขามีสิทธิ์ใช้ชื่อ Obama ก็เพราะเขาเป็นน้องชายร่วมพ่อกับประธานาธิบดี Obama

พ่อของประธานาธิบดีมีภรรยา 4 คนก่อนเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุในปี 1982 คนแรกคือ Kezia โดยแต่งงานใน Kenya ก่อนมาเรียนที่สหรัฐอเมริกาและพบแม่ของประธานาธิบดี ซึ่งเป็นภรรยาคนที่สอง ภรรยาคนที่สามคือ Ruth Nidsand และภรรยาคนที่สี่คือ Jael

George เป็นลูกคนเล็กสุดของพ่อประธานาธิบดี Obama เขามีอายุเพียง 6 เดือนเมื่อพ่อตาย ตอนเด็กได้รับการเลี้ยงดูมาดี มีการศึกษา มีพ่อเลี้ยงเป็นคนฝรั่งเศส แต่เมื่อโตขึ้นก็เกเรจนถูกตัดทางต้องอยู่ในสลัม เคยติดคุกด้วยข้อหาปล้น เมื่อออกมาจากคุกก็ดีขึ้น ตั้ง Huruma Centre Football Club ขึ้นอย่างจนๆ

เขาเป็นที่รู้จักเมื่อตอน Obama หาเสียงเป็นประธานาธิบดี สื่อยุโรปตีข่าวว่าเขาเป็น Obama ที่ยากจนสุด และอายุที่จะบอกว่าเป็น Obama ซึ่งต่างจากพี่น้องร่วมพ่อคนอื่น ๆ ที่มีทั้งจบปริญญาเอกจากเยอรมนี เป็นนักธุรกิจเป็นเรื่องเป็นราว เรียนจบ MBA จากอเมริกา ฯลฯ George บอกว่าเขาภูมิใจที่อยู่ในสลัมอย่างแตกต่างจากพี่น้องทั้งหมด และทำทีมฟุตบอลโดยได้เงินบริจาคเพราะเขามีชื่อของพี่ชาย

ไผ่ยังแตกกอได้ ไผ่ไม่พี่น้องจะต่างกันไม่ได้ เรื่องของเขาแปลกกว่า Obama คนอื่นเอามาก คงต้องตามอ่านเรื่องราวของ George Obama จากหนังสือเล่มนี้กันละครับ